

Служба „Преса и
информация“

Общ съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 79/21
Люксембург, 12 май 2021 г.

Решение по дело T-816/17 Люксембург/Комисия и T-318/18 Amazon EU
Sàrl и Amazon.com, Inc./Комисия

Липса на селективно предимство в полза на люксембургско дъщерно дружество на групата Amazon: Общият съд отменя решението на Комисията, с което помощта се обявява за несъвместима с общия пазар

Според Общия съд Комисията не е доказала надлежно, че е налице недължимо намаляване на данъчната тежест на европейско дъщерно дружество от групата Amazon

От 2006 г. нататък групата Amazon осъществява търговска дейност в Европа посредством две дружества, установени в Люксембург, а именно, от една страна, Amazon Europe Holding Technologies SCS (наричано по-нататък „LuxSCS“), учредено по люксембургското право командитно дружество, чиито съдружници са американски дружества от групата Amazon, и от друга страна, Amazon EU Sàrl (наричано по-нататък „LuxOpCo“), дъщерно дружество, изцяло притежавано от LuxSCS.

През 2006 и 2014 г. LuxSCS е дружеството, което притежава нематериалните активи, необходими за дейността на групата Amazon в Европа. За тази цел то сключва различни споразумения с американските дружества от групата Amazon, а именно Споразумение за лицензиране и преотстъпване на съществуващите права върху интелектуалната собственост с Amazon Technologies, Inc. (ATI) (наричано по-нататък „Споразумението за изкупуване“) и Споразумение за поделяне на разходите, свързани с програмата за разработване на посочените нематериални активи (наричано по-долу „Споразумението за поделяне на разходите“) с дружествата ATI и A.9.com, Inc. Посредством тези споразумения LuxSCS получава правото да експлоатира определени права върху интелектуалната собственост, които се отнасят основно до технологиите, данните на клиентите и марките, както и правото да преотстъпва посочените нематериални активи с подлиценз. На това основание LuxSCS сключва по-специално лицензионно споразумение с LuxOpCo в качеството си на основен оператор на търговските дейности на групата Amazon в Европа. По силата на това споразумение LuxOpCo се ангажира да заплати лицензионно възнаграждение на LuxSCS в замяна на използването на нематериалните активи.

На 6 ноември 2003 г. люксембургските данъчни органи издават на групата Amazon, по искане на последната, данъчно становище (*tax ruling*, наричано по-нататък „данъчното становище“). С това искане се цели потвърждение на третирането на LuxOpCo и на LuxSCS за целите на люксембургския корпоративен данък. Що се отнася по-специално до определянето на годишния облагаем доход на LuxOpCo, групата Amazon предлага размерът на лицензионното възнаграждение, дължимо от LuxOpCo на LuxSCS, да се изчисли „при условията на сделка между несвързани лица“ съгласно метода на транзакционната нетна печалба (наричан по-нататък „МТНП“), като за „тествана страна“ се възприеме LuxOpCo.

Данъчното становище потвърждава, от една страна, че поради дружествената си форма LuxSCS не подлежи на облагане с люксембургския корпоративен данък, и от друга страна, одобрява метода на изчисляване на размера на годишното лицензионно възнаграждение, дължимо от LuxOpCo на LuxSCS на основание на горепосоченото лицензионно споразумение.

През 2017 г. Европейската комисия приема, че доколкото в посоченото данъчно становище се потвърждава, че методът, позволяващ изчисляване на размера на дължимото от LuxOpCo на LuxSCS лицензионно възнаграждение, отговаря на условията на „сделка между несвързани лица“, това данъчно становище, както и неговото ежегодно прилагане от 2006 г. до 2014 г., съставлява държавна помощ по смисъла на член 107 ДФЕС, която в настоящия случай е оперативна помощ, несъвместима с вътрешния пазар¹. По-специално Комисията прави извод, че е налице предимство в полза на LuxOpCo, като по същество приема, че лицензионното възнаграждение, дължимо за разглеждания период от LuxOpCo на LuxSCS в приложение на одобрения в разглежданото данъчно становище метод за изчисление, е било твърде високо, поради което възнаграждението на LuxOpCo и съответно облагаемата му основа били изкуствено намалени. В това отношение решението на Комисията се основава на една основна констатация и на три констатации, направени при условията на евентуалност. По-специално основната констатация се основава на грешка във връзка с „тестваната страна“ за целите на прилагането на МТНП. Трите констатации, направени при условията на евентуалност, се основават на грешка при избора на самия МТНП, на грешка в избора на показател за печалбата, в качеството му на релевантен параметър за прилагането на МТНП, и на грешка, която се състои в прилагане на таван в рамките на МТНП. Установявайки в крайна сметка, че данъчното становище е било приведено в изпълнение от Люксембург, без да е била уведомена предварително за това, Комисията разпорежда LuxOpCo да върне тази помощ, която е незаконосъобразна и несъвместима с вътрешния пазар.

Luxembourg и групата Amazon подават отделни жалби за отмяна на това решение. Всеки от тях оспорва констатациите, на които се основават разсъжденията на Комисията относно съществуването на предимство.

В постановеното днес решение Общият съд на Европейския съюз уважава основната част от основанията и доводите на жалбоподателите, с които се оспорват както основната констатация на Комисията, така и изложените при условията на евентуалност констатации за наличие на предимство, и съответно отменя изцяло обжалваното решение.

Основавайки се на по-рано изведените принципи във връзка с прилагането на критериите относно понятието „държавна помощ“ в контекста на данъчните становища, Общият съд внася важни уточнения по повод на обхвата на тежестта на доказване на Комисията при установяване на съществуването на предимство, когато равнището на облагаемата печалба на дружество, което е част от група, е определено от избора на метод за изчисление на трансферните цени.

Съображения на Общият съд

Най-напред Общият съд напомня съдебната практика, съгласно която за целите на преценката на данъчни мерки от гледна точка на разпоредбите на Съюза в областта на държавните помощи самото наличие на предимство може да бъде установено само при сравнение с едно „обичайно“ облагане, поради което за да се определи дали е налице данъчно предимство, е необходимо да се сравни положението на получателя в резултат от прилагането на разглежданата мярка с положението му в отсъствие на разглежданата мярка и при прилагане на обичайните правила за данъчно облагане.

В това отношение Общият съд посочва, че когато става въпрос за дружество, което е част от група, цените, отнасящи се до вътрегрупови сделки, не са определени при условията на сделка между несвързани лица. Все пак когато интегрираните и самостоятелните предприятия се облагат с корпоративен данък при едни и същи условия по силата на националното право, може да се приеме, че това право предвижда облагане на печалбата, реализирана от интегрирано предприятие, **все едно, че е била формирана от сделки, извършени по пазарни цени**. При тези условия, когато Комисията разглежда данъчна

¹ Решение (ЕС) 2018/859 на Комисията от 4 октомври 2017 година относно държавна помощ SA.38944 (2014/C) (ex 2014/NN), приведена в действие от Люксембург в полза на Amazon (OB L 153, 2018 г., стр. 1).

мярка, предоставена в полза на такова интегрирано предприятие, тя може да сравни данъчната му тежест в приложение на разглежданата данъчна мярка с данъчната тежест на предприятие, което се намира в сходно фактическо положение, което упражнява дейността си при пазарни условия, при прилагане на обичайните правила за данъчно облагане, предвидени в националното право.

Освен това Общият съд подчертава, че в рамките на разглеждането на метода на изчисляване на облагаемата печалба, реализирана от интегрирано предприятие, който е одобрен в данъчно становище, Комисията може да установи съществуването на предимство **само ако докаже, че** евентуалните методологични грешки, засягащи изчислението на трансферните цени, не позволяват да се постигне достоверно приближение до пазарноориентирания резултат, а обратно, водят до **намаляване на облагаемата печалба на съответното дружество в сравнение с данъчната тежест, произтичаща от обичайните разпоредби за данъчно облагане.**

Именно в светлината на тези принципи Общият съд разглежда обосноваването на анализа, следван от Комисията в полза на нейната констатация, че възприемайки метод за определяне на трансферните цени, който не позволява да се стигне до резултат при условията на сделка между несвързани лица, разглежданото данъчно становище е предоставило предимство на LuxOpCo.

В този контекст Общият съд приема, от една страна, че основната констатация за наличието на предимство се основава на **анализ, който е погрешен в много отношения.** Така, на първо място, доколкото Комисията се основава на **собствения си функционален анализ** на LuxSCS, за да докаже по същество, че обратно на това, което е било взето предвид за целите на предоставянето на разглежданото данъчно становище, това дружество **е било пасивен притежател на разглежданите нематериални активи,** Общият съд счита този анализ за погрешен. По-специално според Общия съд Комисията не е взела надлежно предвид **функциите, упражнявани от LuxSCS за целите на експлоатирането на съответните нематериални активи, нито рисковете, поети от посоченото дружество в този контекст.** Тя не е доказала също така, че **е било по-лесно да се идентифицират предприятия, сходни с LuxSCS, вместо предприятия, сходни с LuxOpCo,** нито че възприемането на LuxSCS като тествано дружество е щяло да позволи да се получат надеждни данни за сравнение. Следователно, обратно на възприетото в обжалваното решение, според Общия съд Комисията **не е доказала, че люксембургските данъчни органи са приели неправилно LuxOpCo за „тествана страна“, за да определят размера на лицензионното възнаграждение.**

На второ място Общият съд приема, че дори да се предположи, че е имало основание в рамките на изчисляването на размера на лицензионното възнаграждение „при условията на сделка между несвързани лица“ LuxSCS да се възприеме за „тествана страна“ за целите на прилагането на МТНП, Комисията **не е успяла да докаже съществуването на предимство,** тъй като не е имала основание да твърди също така, че възнаграждението на LuxSCS е можело да се изчисли въз основа на обикновено прехвърляне на разходите за развитие на нематериалните активи, понесени във връзка със Споразумението за изкупуване и със Споразумението за поделяне на разходите, **без изобщо да се вземе предвид последващото увеличаване на стойността на тези нематериални активи.**

На трето място Общият съд счита за погрешна и преценката на Комисията на възнаграждението, което е можело да претендира LuxSCS, от гледна точка на принципа на сделката между несвързани лица, на основание на функциите, свързани с поддръжката на неговата собственост върху посочените нематериални активи. Всъщност, обратно на посоченото в обжалваното решение, подобни функции **не могат да се приравнят на предоставяне на услуга „с ниска добавена стойност“,** поради което прилагането от Комисията на процента на възвръщаемост, който най-често се наблюдава за предоставянето на услуги с ниска добавена стойност в рамките на група, **не е подходящ** в настоящия случай.

С оглед на гореизложените съображения Общият съд прави извод, че основните доводи, изложени от Комисията, **не позволяват да се докаже**, че данъчната тежест на LuxOpCo е била изкуствено намалена поради надценяване на лицензионното възнаграждение.

От друга страна, след разглеждането на трите констатации за наличие на предимство, изложени при условията на евентуалност, Общият съд прави извод, че Комисията отново не е успяла да докаже, че установените методологични грешки **непременно биха довели подценяване** на възнаграждението, което LuxOpCo е получило при условията на сделка между несвързани лица, и съответно до наличието на предимство, което се състои в намаляване на данъчната тежест. По-специално дори Комисията да е можела основателно да счита, че определени функции, упражнявани от LuxOpCo във връзка с нематериалните активи, са надхвърляли обикновените функции по „управление“, тя все пак не е обосновала надлежно направения **от нея методологичен избор**. Освен това тя не е доказала по какъв начин функциите на LuxOpCo, както са били установени от Комисията, е трябвало непременно да **доведат до по-високо възнаграждение за LuxOpCo**. Освен това, както що се отнася до избора на най-подходящия показател за равнището на печалбата, така и що се отнася до одобрения в разглежданото данъчното становище механизъм, предвиждащ праг за целите на определянето на облагаемия доход на LuxOpCo, Комисията не е удовлетворила изискваната във връзка с тежестта на доказване, в случай че този показател и този механизъм са погрешни.

По тези съображения Общият съд прави извод, че нито една от констатациите, изложени от Комисията в обжалваното решение, **не е достатъчна, за да докаже съществуването на предимство** по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС, поради което това решение следва да се отмени изцяло.

ЗАБЕЛЕЖКА: Актът на Общия съд може да се обжалва пред Съда само по правни въпроси в срок от два месеца и десет дни, считано от съобщаването му.

ЗАБЕЛЕЖКА: С жалбата за отмяна се иска отмяна на актове на институциите на Съюза, които противоречат на правото на Съюза. При определени условия държавите членки, европейските институции и частноправните субекти могат да сезират Съда или Общия съд с жалба за отмяна. Ако жалбата е основателна, актът се отменя. Съответната институция трябва да отстрани евентуалната празнота в правото, създадена с отмяната на акта.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Общия съд

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването

За допълнителна информация се свържете с Илияна Палъова ☎ (+352) 4303 4293

Кадри от обявяването на решението са достъпни на [„Europe by Satellite“](#) ☎ (+32) 2 2964106